

XXX

25. april 1946

BERGENS MUSEUM

121-årsdag

Velkommen

Mel.: Tyven, tyven —

Her i denne rare byen
omgitt av de mange fjell,
solen skinner *over* skyen,
under må vi skinne selv.
Skal vi skinne bra,
må en fest vi ha.
På museets dag
vi samler oss i lag.

Vær velkommen alle sammen
fra musé og geofys!
Kast i fra deg hverdagshammen!
Strål da små og store »lys«!
Ta ditt glass i hånd,
Smørr ditt stemmebånd
slik at årets fest
blir den du husker best.

Sang for Bergens Museum

Mel.: Integer vitæ

By og borger reiste
dette åndens tempel,
og på taket heiste
frihetens stempel.
Her i dets saler
Christies minne taler:
Nihil humanum est.

Han i ungdom nådde
bli vår frihets mester.
Og i manndom sådde
mange frø her vester.
Allting for ham grodde,
for han alltid trodde:
Fremad går forskningens vei.

Mange har siden
fulgt den vei han stakte.
Menn som i tiden
over mengden rakte.
Samlinger øktes,
sannheten søktes
ivrig av slekt etter slekt.

Vi har den ære
— la oss den ei glemme —
arven frem å bære.
Vår er fortids stemme
når vi ønsker: Vivat,
cresceat et floreat
Museum Bergense!

Sang for Bergen

Jeg tog min nystemte Cithar i Hænde,
Sorgen forgik mig paa Ulrikkens Top;
Tænkte paa Bauner, om de skulde brænde,
Og byde Mandskab mod Fienden op;
Følede Freden, blev glad i min Aand,
Og greb til min Cithar med legende Haand.

Jeg drak den Skaal, som mig Ulrikken skjenkte,
Drikker den samme, I, som have Viin!
Hver, som oprigtig mod Fødebye tænkte,
Lod denne Munterheds Skaal være sin.
Held for vort Bergen, vort Fødeland Held!
Gid alting maa blomstre, fra Fjere til Fjeld!

Universitetets fødsel

(Kantate i mange ord for soli og diverse kor).

Universitetet synger:

Mel.: Solveigs sang av »Per Gynt».

Kanskje vil det gå både vinter og vår
førenn jeg til verden når.
Men engang vil jeg komme, det vet jeg for sant.
Jeg kan ikke tro ann't.
Og jeg skal nok vente for til det er jeg vant.
Det er både visst og sant.

I attenhundre dentid jeg unnfanget ble,
men — det ble bare med det.
Mor Norge hun mente hun hadde nok med ett,
Oslo Universitet.
I Bergens skjød jeg ventet i mange, lange år
og ingen vekst jeg får.

I jobbetidens overflod mer næring fikk jeg jo.
En professor eller to
kom til verden dann og wann og de strålte og de lo:
Alma Mater kommer no!
Men tross all strev og møyen det måtte gies opp,
altfor svær det var min kropp.

Landskor:

Dei vil alltid klaga og kyta
at det ganger so seint og so smått,
men vi meiner du tarv inkje syta,
du skal koma um inkje so brått.

Blandet Stortingskor:

Mel.: Solveigs sang —

For 9. april i år har landets kårne sagt:
— og her i tinget har vi magt —
Nå *skal* det barnet frem! Vi vil at det skal skje,
hele landet trenger det.
Når Bergen og Hordaland de også tar et tak,
da blir føds'len ingen sak.

Solo (av en student):

Tral-lallalallallala!. Se nå går det riktig bra.
Tra-lallalallallalla, etc.

Universitetet:

Nå venter jeg på dagen da jeg skal komme frem
og i Bergen få mitt hjem.
Det behøver ikke være så overvettets flott,
men rommelig og godt.
Men by meg ei barakker for da blir jeg hvor jeg er.
Ja, da blir jeg hvor jeg er!

Stort blandet studenterkor:

Nei! Nei-nei-nei-nei-nei!
Vi trenger alle så til deg!
Landet høre må vårt nei!
Nei! Nei-nei etc.

Takk for mat

Mel.: Kjerringa med staven —

Uten mat og drikke
duer helten ikke.

Ingen har vel glemt det gamle visdomsord,
mens i kveld de satt her benket ved vårt bord.

Spørsmålet er dette:

Er nå alle mette?

Ingen protesterer,
da vi resolverer,

at vi reiser oss fra dette bord.

Takk for mat og drikke og for gylne ord!

Det er jo et gode,

litt for skrott og hode.

Første post er ferdig,

nå må hver iherdig

hjelpe til at festen går med liv og fart.

Kaffen er det neste, den serveres snart.

Salongene har den,

vi går inn og tar den.

1 med takk